

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	---	--

Vádaskodás.

Nem lep meg, sőt nem is talál bennünket érzékenyen az a hang, melyen a néppárt helyi hivatalos közlönyének legutóbbi száma Gajáry Ödön-ről, Csongrádváros köztisztelet és szeretetben álló országgyűlési képviselőjéről ír.

Azért tartjuk az ebet a háznál, hogy ugasson, azért tette le a néppárt is a „Csongrádi Közlöny“ helyett az 5000 frtos kauenziót, hogy hivatásához mértén megmarjon mindenkit, ki utjában esik. Szóval, régi tradícióját hiven kövesse: rugjon, vágjon, döfjön, ordítson, hogy a főhercegi rangú, aranygyapjas gróf magas megelégedésére legyen.

A sajtóterén Magyarországon mindenkinnek egyforma a szabadsága, gát, korlát senki előtt nincs, csupán a saját lelkiismerete, mely, mint azt t. lap-társunknál látjuk, bérbeadható ugyan, de azért a sajtószabadság érintetlen marad.

Midőn a „Csongrádi Közlöny“ Gajáry Ödön ellen ír, dühöng, azt mi nem is tekintjük tőle rossz akaratnak, csak kötelesség teljesítésnek, mert aki tollát s vele lelkiismeretét bérbé adta, az mást nem is tehet, minthogy rászolgál a bérré, mint

kutya a konczra, csóválja a farkát, hizeleg.

A „Bérbeadott mandátum“ című közlemény sem más, mint az eladott lelkiismeret munkája, közönséges szolgálat, ellenérték, mézes madzag Zichy Nándor grófnak.

Féléve alig múlt, hogy Csongrád város Gajáry Ödönt országgyűlési képviselőjévé választotta, noha Hoek János egész képviselősege, tehát 5 év alatt nem tett semmit — már azal áll elő, hogy a kinek hályog nincs a szemén, meggyőződhetik, hogy a Gajáry megválasztása fél év alatt semmit sem hozott a városnak.

Nem tett egyebet fél év alatt, miként ő is elismeri, minthogy megszerezte a városnak az azelőtt 33 ezer forintért birt fogyasztási adót 30 ezer forintért, melyről a „Csongrádi Közlöny“ is azt írta, hogy még ha semmi anyagi haszon nem lesz belőle is, ki kell venni, mert így legalább megmenekül a lakosság a bérlőség zaklatásaitól. Sőt azt mondja, hogyha jó szőlőtermés esetén nyerünk rajta, az is szomorú vigasztalás, mert azt meg a városnépén vesszük meg (nagyserű!!). Igazán esodálatos, hogy nem Csépa fizeti meg a mi fogyasztási adónkat.

A második dolog az iskolák kü-

szöbön levő államosítása, mely, noha a jövőre nézve megmérhetetlen anyagi haszonnal jár a községre, szintén nem érdem, mert nincs biztosítéka a városnak az iránt, hogy az állam megfelelően elvállalt kötelezettségének, főleg a polgári leányiskola létesítése által, sőt az ellen sincs biztosítva, hogy nem fogják-e rákényszeríteni a várost a polgári fiúiskola részére 60—70 ezer forintos helyiség felépítésére? mintha nem tudná, hogy az állam szerződésileg kötelezte magát, hogy a polgári leányiskolát hat év alatt építteti fel, a szerződésbe meg a közgyűlés vette fel azt a pontot, hogy a község a polgári iskola számára azt a helyiséget adja át, melyben az most van elhelyezve.

Az sem utolsó dolog, hogy menyire törekszik a csongrád—sövényházi ármentesítő társulat ketté osztásából eredő károsodást a szabad- elvűpárt nyakába varni. Ha kivivta a kettévállás nagy dicsőségét, hát csak viselje annak az odiumát is, de azért, hogy ebben Gajáry Ödönnek semmi segédelmét nem tapasztaltuk volna, az sem igaz, mert az ártériadó beszédésének miniszteri rendelettel történt elhalasztása sem ment nélküle.

A csongrád—orosházi vasut, va-

TÁRCSA.

A szegény Mátyás.

— Életrajz a börtönből —

(Folyt)

Jó jelképe ez a börtönt lakó szerencsétleneknek, mert hiszen az Isten fia bűnösökért halt meg s a jobbán függő lator, ki halála óráiban tért meg — biztatást kapott a bocsánatra és az örök üdvösségre.

Ezt jelentené a három kereszt a börtön ajtó felett s hivatása volna inteni a gonoszokat a töredelmes bűnbánatra és javulásra, mert hiszen a földi élet csak is rövid itt mulatás s mindenkinek kötelessége gondolkodni arról a túlvilági életéről mely reá vár, s arról a bizonyos halálról, melyet el nem kerülhet, mely megelőzi a túlvilági életet.

De hát nagyon kevesen gondolnak a halálra életükben és kevesek azok, a kik bűnbánatról és töredelmességről gondolkodnak akkor, midőn volna okuk magukba szállva esendes kimulásukról gondolkodni.

Hu nem ezen kevesek egyike volt a szegény Mátyás, ki megalázva a fájdalomtól, összeesve a szégyen és gyalázat nyomása alatt, arról gondolkodott mindég: „bárha ő sohasem született volna!“

Azon szoba, a hová zárták, egy tiszta, négyszögletű nagy bolthajtásos terem volt, fehérre meszelt falakkal és az udvarra nyíló magasan vágott dupla rostélyzatu ablakkal.

Köröskörül vaságyak állottak a fal mellett tiszta, fehér pokróccsal leterítve, minden ágy felett egy kis fekete tábla, melyen az ágy tulajdonosának neve volt reá írva nagy, fehér betűkkel. Ezekon kívül volt a szobában egy kecske lábakon álló, fehérre surolt asztal, kétfelül deszka löczával, a sarokban pedig egy nagy vasazott dongája cseber, tiszta ivóvízzel s egy mellé készített cserép-bögrével.

Itt ült Mátyás ezen szobában a numeró 10 ben, mint azt lakótársaitól hallotta, itt ült az asztal melletti löczán. előtte egy imádságos könyvvel, melyet azonban nem nézett, mert arca két tenyerébe volt temetve, s nem hallott mást, mint a folyosókon járó örök egyhangú lépteit, nem látván mást, mint két szemet, mely rá bámul, ránéz egy néhány csepp vért a tiszta fehér havon, ezek voltak látományai ébren ezek kísérték nehéz álmaiban.

Nap nap után telt, — de Mátyás folyvást elfásulva, élettelenül üldögélt a löczán, nem érdekelt semmi, nem vágyott semmit

tudni s nem kérdezt senkitől semmit, lelke megvolt halva benne, vagy talán el is kötözött már belőle.

Naponként sétára kellett menni rabtársáival s ő fejesüggvedve botorkált társai között a nagy négyszögű udvaron, nem nézett se jobbra se balra, csak a fehér hóra, mely az udvar kövezetét borította. „Csak már elolvadna ez a hó!“

Egy néhányszor felvezették a vizsgálóbíró elébe, megfelelt minden kérdésre, csak egyre nem tudott megfelelni, arra, hogy midőn a vizsgálóbíró azt kérdezte tőle, hogy; „mit hoz fel saját mentségére?“ Erre nem tudott semmit mondani.

Ő neki nem volt mentsége, ő nála nem volt mentség az, hogy sógornejét védelmezte, nem volt mentség hog sógora saját portáján támadta meg, hogy gyilkos eszközzel kétszer sujtott feléje, ő ezt nem fogadta el saját mentségeül, mert őtet saját lelkiismerete kárhoztatta: hogy ki kerülhetne volna a veszedelmet, ha ki nem nyitja az ajtót, ha sógora kezéből kiveszi a fejszát, ha agyon vágatja magát vele, mindezek sokkal jobbak lettek volna reá nézve, mint az ami valóban megtörtént, mert akkor vagy nem élne vagy pedig nem volna gyilkos a neve, s ami legkese

lamint az állandó tiszai híd létrejötte nem képez Csongrád városának olyan érdekét, hogy arra 70—80 ezer forintot dobálhatnánk ki, már pedig, ha Csongrád város sűrgeti, olyanná látszik lenni, mintha valami nagy érdekünk fűződne hozzá. Az szentesi érdek, van Csongrádnak elég ügye baja, ha máson nem segít is, ott van Sima Ferencz, ráér, majd megcsinálja az.

Hosszas vádaskodását azzal zárja, hogy a liberális kormány a megüresedett csongrádi kir. közjegyzőséget is el akarja törölni, hogy évenként rajtuk néhány száz forintot megtakaríthasson és rákényszerítse városunk 22 ezer lakosságát, hogy a közjegyző hatáskörébe utalt ügyeit a szentesi közjegyzőnél tárgyalassa?

Igazán ritka információ utján lehet ilyen alapossággal írni, különösen, ha az illető azt még a saját számárságával tetézi. Első sorban is számtalan eset igazolja azt, hogy a kir. közjegyzőségeket a kormány nemhogy beszüntetné, de ahol csak lehet szaporítja. Arra mutat az a feltétel is, melylyel a szentesi kir. közjegyző van kinevezve, hogy a kerülete esetleg ketté osztódik, nemhogy tehát még a csongrádit is hozzácsatolnák. Másodsorban nagy tudatlanságra vall, azt állítani, hogy a csongrádi közjegyzőség beszüntetésével a kormány sporolna, amennyiben a kir. közjegyzőnek az államtól nincs fizetése, csupán a felektől szedendő szabályrendeletileg megállapított díjai. A Szabó Imre kir. közjegyző ur távoztával megüresedő csongrádi kir. közjegyzőséget nemhogy beszüntetnék, de arra vonatkozólag a kihirdetett pályázat le is járt, a szegedi kir. közjegyzői kamara az állás végleges betöltéséig a helyettest ki is rendelte.

Ilyenek tehát azok a nagy vádak, melyekkel a „Csongrádi Közlöny“ országgyűlési képviselőnket illeti, lelkiismeretlen hazudozások halmaza,

gyászba borult emlékezőtehetség munkája, mely feleli a maga hibáját s másokat bírálgatni mer.

Hock János, az ő kedvence, egész képviselősége alatt semmit nem tett, kérvényeket, diszoklevelet felejtett magánál, s kifizetett velünk 50 ezer forintos államkölsönt, még sem jutott eszébe máig sem, hogy megszámloltassa.

Igaz, hogy Gajáry Ödönél fél év után is van mit bírálgatni, mert mint t. laptársunk maga is elismeri: tett és tenni fog.

UJDONSÁGOK.

— **Helyettes közjegyző.** A szegedi kir. közjegyzői kamara a Szabó Imre kir. közjegyzőnek a Keeskemétre való át helyezése folytán megürült közjegyzői állásra, a f. évi július hó 31-től helyettesül dr. Heinrich István makói közjegyző helyettest küldte ki.

— **A lemondás haszna.** A „Csongrádi Közlöny“ legutóbbi száma közismereti jókaraival ismét foglalkozik a Miskolci volt községi irnok ügyével, ki ellen Mátéffy Kálmán főszolgabíró többrendbeli hivatali visszaélései miatt fegyelmet akart indítani. Azt usácsolja, hogy ez időszerűt annak az állásnak az ellátása kétszerte többé kerül, mert arra most Kucséra Ferencz felfüggesztett aljegyző és Kovács Elemér közös hadseregbeli hadnagy vannak 30-30 ft napi díjjal alkalmazva (?). Ezt a félszü állítását, hogy az illetők 30-30 ft napi díjban részesülnek, azt hisszük t. laptársunk maga is ostobának találja, amennyiben, tessék csak distinguálni a dolgot, nem papi honoráriumról van szó! Abban azonban elismerjük az igazát, hogy a közigazgatás azon az ágán, hol ezelőtt Miskolci volt alkalmazva, jelenleg ketten dolgoznak, hogy a hátramaradt szennyest kiöblögessék, de azért a közigazgatásra a kiadás ma se több, mert Kucséra Ferencz, a Pintér Ferencz irnok, illetőleg Szóke László díjnok előléptetése folytán az adóügyi ágazatnál megürült napidíjasi állomásra van alkalmazva. Hogy azután annak a sokat hánytorgatott menesztésnek mi az erkölcsi haszna, ne szégyelje, kérdezzé meg t. szerkesztőtárs azokat a polgárokat, kik ott naponként állítatnak ki marhalevel, hogy ugyanaz a munka nem é felényibe

kerül nekik most, mint hajdan? Ez is tehát olyan néppárti vicces: hazudozás!

— **Tisztujtás a szomszédban.** Múlt hó 27-én folyt le a tisztujtás Kun-Félegyházán, mely ha nem is a néppárt győzedelmével, de mindenesetre a Holló párt teljes vresegével végződött, amennyiben Zambó Géza helyett, ki már két cikluson volt Kun-Félegyháza polgármestere, Szerelemhegyi Károlyt választották meg polgármesternek. Zambó 77, Szerelemhegyi 87 szavazatot kapott. Helyettes polgármester Szolnoki Géza, árvaszéki ülnök Molnár Béa lett.

— **A műút öntözése.** A községi előjáróság mint értesülünk, már jó ideje, hogy elhatározta, hogy a műutat a nyár folyamán rendszeresen öntöztetni fogja. Ez az ülvös határozat azonban mindaddig végrehajthatlanul áll, noha az egész sem valami lényeges összeget igényelne, mert a tűzoltáshoz használt lajtok bármelyikéhez könnyen lehetne alkalmaztatni valami olcsóbbszertű locsolókészüléket, a tűzoltók közül pedig mindig lehetne hozzá egyet felváltva adni. Baj, hogy a helyi közlekedésügyi miniszter reá alkalmas időben ismét elmulasztotta az utat a sártól megtisztíttatni, ami a locsolást s tisztántartást akadályozza. Nagyon sajnálunk, ha az előjáróságnak ez a közérdekű s a lakosság nagy részére közegészségügyi szempontból igen fontos határozata végrehajthatlanul maradna.

— **Változás a „Tiszavidék“ szerkesztőségében.** Mint halljuk, a „Tiszavidék“ szerkesztőségében a mai számmal változás áll be, amennyiben a lapszerkesztés a jövőre Hacker Mátyás vendéglős veszi át, ki az utóbbi időben is több hangzatos cikket közölt benne. Ha a megkezdett uton halad, sokra viheti!

— **Befejezett aratás.** A kedvező időjárás folytán városunk határában befejezést nyert, a buza csomókban, keresztekben, az árpa és zab nagyobb része vontatókban van rakva. Általánosságban e héten kezdik meg a rakodást; itt ott ugyan már nyomtattak is a legjobb eredmény, mit elűdtek éri rétföldeken, buzában keresztenként 8 kiló volt, mi holdanként a vetés minősége szerint 3—4 métermázsára tehető, a felső földeken aránylag jobb termés mutatkozik. Ilyen eredménnyel záródik az idei gazdasági év nemcsak nálunk, avagy Csongrád-megyében, hanem az országban, sőt egész Európában is, a közepesen aloli hozam mutatkozik. A többi világrészek termése is gyenge s ez a természetes oka annak, hogy a 6 fo

rübb, nem üldözné a folyvást feléje néző két szem, és nem látná a piros vércseppeket a fehér havon.

Végre olvadni kezdett a hó, az ereszek megcsurdultak, a meglágyult hó nagy darabokban hullott le a háztetőről, a napsugár fényesebben sütött be a rostélyok között, midőn Mátyást a törvénytörés elébe vezették.

Ott ültek bírái a zöld asztal mellett, vádlója a sarok melletti kis asztalnál, hátul pedig a tanúk és a megölt sógor özvegye fekete kendővel fején, s könnyektől nedves fehér kendővel kezében.

És kezdetét vette a tárgyalás; a bírák igazságossága belátta, hogy Mátyás megtámadott volt, hogy sógora fejszével rohanta meg a saját portáján, hogy kétszer feléje sujtott, hanem a tanúk mindezekhez azt vallották, hogy Mátyás világosan fenyegette sógorát, hogy ha portájára lép, életével játszik; ezen szó döntött. Mátyást emberölésben vétkes bűnösnek találták, s tekintve az enyhítő körülményeket, egy évi börtönre ítélték.

Egy évi börtön nem is sok, csak 12 hónapból, — 52 héthől, vagy 365 napból áll.

Nem sok egy hazátlan, tétlen, elkeseredett emberre nézve, ki nem becsüli egyéni szabadságát; hanem egy évi rabság egy be-

csületes, érzékeny szívű és szabadnak született munkás emberre, kinek othona, saját háztűzhelye és szerető családja van, egész örök életet képez.

Eljön a tavasz, a verőfénynek csak színe jó be rostélyos ablakon, melege kint marad, a meleg nem szereti a zárt falakat.

Most othon tavaszi alá szántank, a pa-csirta a szántók feje fölött emelkedik magasba, dicsérni az Istent; a réteken nyílló kikiricsiek közt szaladgálnak a bibicsek, a faluból kihangzik a déli harangszó, jön az áldott jó feleség az étellel.

Beköszönt a nyár, peng a kasza, a rétek kakuk füves rendei mély illatot terjesztenek maguk körül! Érik a kalász — az Isten áldása, — holdvilágos tiszta éjjel s a fűrjek pitypalattya nem hat be a szomoró börtönökbe.

Majd eljön az ősz piros gyümölcseivel, érett gerezdjeivel, — a szüretelőők vidám dalla hat fel a hűvös falak közzé, itt nincs tavasz, nyár, ősz, itt csak a hervadásnak szomorú tele van.

Végre ujólag szállnak a hópelyhek s újra kint emlékezet kél fel szegény Mátyás elméjében, csak ezt el tudná üzni erre a néhány hátralévő hónapra, de az nem marad el tőle sohasem.

Még néhány hónap s a drága szabadság, az a soha eléggé meg nem becsülhető jó ismét tulajdona lesz a szegény rabnak, fogadást tesz, hogy soha nem veszi el többé.

Hanem ekkor egy rémhír kezd szájról-szájra járni a világban, behat az a sötét börtönök sötét falain, nincs annak gát vagy korlát, terjed az faluról-falura, országról-országra.

Már az előkészületek nyugtalanítók, elkezdik naponként fenyőmaggal füstölni a börtönöket, a szellőztetésre szigorú felügyelnek, reggelenként meleg, rántott levest osztanak ki a rabok között, kemény rendeleteket tesznek közhírré a börtönökben: „hogy a ki legkevésbé változást érez, jelentse magát, — a börtön orvos, fogház felügyelő naponként többször mennek a szegény rabok közzé, s a börtönökben nehéz sóhajként hangzik fel: „jön a cholera“.

Tehát a cholera terjedése ellen vannak fogantatva véve ezen szomorú előkészületek? — borzasztó gondolat rabként halni meg, — részvétlen haldokolni a sötét kórházban és szanalom nélkül temettetni el a köztemetőben idegen sírhalmok közzé, idegen földbe s nem látni meg többé az Isten szabad egét!

A szabadságszeretet ellenállhatatlannul támad most az emberi szívben s valami ki-

rintos buza ár, a budapesti terménytőzsdén, jó minőségű tiszavidéki búzában ó búzában 12 frtra szökött fel. Tengeri termésünk ugy a réti, mint a felső földeken kielégítőnek ígérkezik.

— **Halálozás.** Boldog családi életet szakasztott meg a könyörtelen halál. Kora hajnalán, élete virágjában szerető férj s kedves gyermekei köréből ragadta magához hosszas szenvedés után mult hó 31-én. Ifj Kucsera Ferenczné Bozó Veronika úrnót, két kis árvát, kesergő férjet hagyva maga után. Az egyik oszlopától megfosztott család fájdalmat enyhítse az a mély részvét, melylyel baráti is rósi a kedves nőt, a szerető anyát sírjába kísérik. A halálzásra vonatkozólag a következő gyászjelentést tettük: „Ifj. Kucsera Ferencz férj, ugy a maga, mint gyermekei: Ferencz, Rózsika nevében és Bozó József unoka testvér az összes rokonok nevében is fájdalomcelt szívvvel tudatják a felejthetetlen szerető hitvesnek, a a legjobb és gondos anyának s szerető unoka Ifj. Kucsera Ferencz né szül. Bozó Veronikának f. évi július hó 30 án reggel 8 órakor a halotti szentségek felvétele után életének 24 és boldog házasságának 7 ik évben hosszas és kínos szenvedés után történt gyors elhunytát. A megboldogult tetemei folyó hó 1-ső napján dé után 5 órakor fognak beszenteltetni és a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise adoztat a boldogult lelkiüdvéért f. hó 2-ik napján reggel 1/27 órakor fog a mindenhatóknak bemutatni. Kelt Csongrádon. 1897. július 31. Béke lengjen drága porai felett!”

— **A „Csongrádi Közlöny“ gyorssajtója** alól került ki az a megbízható helyről vett hír is, hogy a helybeli kir. közjegyzőséget Szabó Imre közjegyző ur távoztával nem fogják betölteni, hanem ügykörét a szentesi kir. közjegyzőséghez osztják be. Hogy ez azután elképzelhetetlenül nagy csapás lesz városunk közönségére megvalósulás esetén. A megbízható hely azonban ez alkalommal épen nem nevezhető megbízhatónak, csak a szentesi közjegyzőség megüresedésénél alkalmazott eljárásból eredő helytelen, rossz akaratú kombináció, amennyiben akkor a végleges betöltésig a szentesi közjegyzőség ellátásával Szabó Imre helybeli közjegyző bízott meg — ki azonban azt nem vállalta el — hogy most meg a csongrádi közjegyzőség ügyköre a szentesire ruháztatnék. Hogy t. lapársunk nagy aggodalmait elosz-

mondhatatlan nyugtalanság rémiti a lelket. Itt halni meg!

S kérgesedett szívé emberek hullanak térdre s kezdik ösmerni az Istent, s kezdenek tanulni imádkozni, mert egyedül csak Isten az, ki ily nehéz napok alatt segíthet.

És Mátyás imádkozik, megdöbben szívével számlálja még hátralévő napjait s ujjával kíséri a fali naptár heteit, hónapjait s lepergő könnyekkel kiált fel: „Csak még egy szabad napot, csak még egyszer láthassam a kék eget, a melegítő napot, a csillagok ragyogó táborát, csak még egyszer, csak egyszer Istenem, csak egy rövid nap szívhattam a szabadság édes levegőjét, azután hadd haljak meg, csak ezt add meg Istenem!”

És az erős Isten meghallgatja a szerencsétlen, forró könnyekben hozzá fohászoló imáját, a napok kínzó gyötrelmei és emésztő aggodalmai között fenntartotta őt s míg társai egymásután betegedtek, addig őt kikerülte a halál s megjött szabadulásának napja.

Vállán kis motyójával ballagott szülő faluja felé, feje felett zengő pacsirták dalait hallgatta gyönyörrel, élvezte a tavaszi nap áldott melegét és gyönyörrel szívta magába virágozó rétek illatát, már látta falucskája

lassuk, valamivel a'aposabb forrásból közölni, hogy a csongrádi kir. közjegyzőséget nemcsak hogy be nem szüntetik, hanem a reája kihirdetett pályázat már a mult hó végével le is járt s nem kevesebb mint 38 pályázó jelentkezett. A szegedi kir. közjegyzői kamara pedig az állás végleges betöltéséig augusztus 1-től kezdve helyettesül Dr. Heinrich István kir. közjegyző helyettesét küldte ki.

— **Katolikus autonómia.** Hm. Váásárhelyen a f. hó 27 én volt a képviselőválasztás, a katolikus autonómiai országos gyűlésre. Két párt állt szemben egymással: a Károlyi László grófé és Fáy Antal ottani takarékpénztári igazgatóé és a választás az utóbb nevezettnek győzelmével végződött. Beadtak ugyanis 652 szavazatot, ezekből kapott Fáy Antal 449-et, Károlyi László 203-at. Így a vásárhelyi kerületet, melyhez Szentes is tartozik Fáy fogja a katolikus kongresszuson képviselni.

— **Akadályverseny kerékpárral.** Nagy alázattal állított be lapunk szerkesztőségébe a napokban egyik földműves polgártársunk és kért: „hogy tennék ki az újságba, hogy azok az urak, kik azon az istennyilán (hihetőleg a kerékpárt gondolta) szaladoznak, lennének némi elnézéssel azon hátramaradt polgárok iránt, kik még kocsin járnak, ne forgattassák fel a lovakkal a kocsikat: mondja, hogy ő is úgy járt, hogy a vasuteczában kocsival jövet találkozott egy ilyen sebes nyargalóval s lovai az ijedségtől a kocsit felborították s a rudat eltörték, a bicikli, mert idejében nem birt megállni, felakart szaladni a kocsira. A tetejébe meg majd ő kapott ki. Egy másik polgárt meg a szentesi uton akarták a kerékpároztól megbokrosodott lovak családostól a kocsit alá temetni s ha felfordulnak, meg sem állnak a Tiszáig“. Mindenesetre helyesen cselekednének a kerékpár sport kedvelői, ha az ezekhez hasonló és mindenesetre jogos panaszok előidézését kerülnek.

— **Érdekes sportfogadás.** A szegedi regattaegylet több tagja érdekes fogadást követett a napokban. Gerle Imre dr. ajánlotta fel a fogadást Pálfi Dániel Rinner Emil regattaistáknak, hogy double sculban nem tudnak felevezni 48 óra alatt a szegedi re-

gattaházról Szentesig, vagy ha fel is eveznének, ő egymaga náluknélkül rövidebb idő alatt teszi meg ugyan ezt az utat. A fogadást megkötötték a és Pálfi Rinnerrel, valamint Németh kormányossal a f. hó 25-én utnak indulván Szegedről, 28 órai evezéssel felérkeztek Szentesre, míg Gerle Imre dr. egymaga, kétevezős szandolinnal, ugyanezt az utat 19 óra alatt tette meg, melyből két órát, a Tisza mindszenti átvágásában eltévedvén, vesztegléssel volt kénytelen eltölteni. A derék regattisták tehát részben mind nyertesek, részben vesztesek a fogadásnál, melyben szép rekordot értek el. Szentesen — ennek az öröme már mulattak is egy nagyot és vissza térve Szegedre, ott bizonyosan ráduplálnak egy hatalmas áldomásban erre a mulatságra.

— **Öngyilkosság.** Az elmúlt héten nálunk is emelkedett egygel ama szerencsétlenek száma, kik nem győzik bevárni a sokszor olykorán sokszor, oly későn mutatkozó halált s önmaguk vetnek véget életüknek. Dányi Ferenczné Győri Julánna tanyai lakós, ki már évek óta hasvizkórban szenvedett, elviselhetetlen fájdalmi s gyógyíthatatlan betegsége miatt annyira elkeseredett, hogy az elmúlt hó 26 án hétfőn önmaga vetett szenvedésének véget, bicskával a hasába szurt. A szurásra a halál nem következett be azonnal de mire orvosisegély végett Alpárra szállították, belső elvérzés következtében ki-szenvedett.

Irodalom.

Aphrodite. Sachs és Pollák kiadása, Budapest. Fordította: Dr. Rózsa Géza. Ambrus Zoltán, a kiváló magyar író, egyik legelső esztétikusunk, Kiss József előkelő lapjában, a Hétben hosszabb czikké. irt az Aphrodite-ről, melyből érdekesnek tartjuk kiemelni a következőket:

Aphrodite istenasszony 1896. évvel a mi Urunk Jézus Krisztus születése után megjelent Páris város piacán a szokásához híven, lábba ejtett mintegy ötvenezer szehalandót. Pedig nem is a maga isteni meztelenségében, hanem papirosba öltözötten jelent meg: s nem is az egész világ, csak egyes választottak előtt mutatkozott, a minden piactól kisebb könyves piactól. Szóval hisz önök értik már a mi éktelenül sallangos újságírói nyelvünket — Párisban nemrég szenzációs sikere volt egy könyvnek, melynek hősnője: Aphrodite. Azaz tulajdonképpen nem is Aphrodite, hanem egy alexandriai hetaria, aki szép volt, mint maga az Anadyomene s aki életének egy magaslatos pillanatában úgy jelenhetett meg Alexandria népe előtt, hogy az álmélkodó sokaság a földre szállott Aphroditének nézte.

Ennek a csodálatos szépségű alexandriai leánynak a története Pierre Louys-t egy pár hónap alatt híres íróvá tette. Pierre Louys huszonötéves fiatal ember, akiről Aphrodite-je előtt édeskeveset tudott a világ. irt ugyan már vagy öt-hat kötetet; mint jó hellenista, lefordított Meleagert s fordított egyebeket is; de ezek a munkái egy szűk baráti körön nem igen keltettek figyelmet. Annál nagyobb feltűnést okozott Aphrodite-je az első kiadásokat valószággal szétkapkodták, egy hétig minden párisi újság az új, csillag-ról czikezett s Louys egy szép nap arra ébredt, hogy többet beszélnek róla, mint Sarah Bernhardtól. Párisban még megtörténik ilyesmi. Ez a két szó: „irodalmi esemény“ ott még nem pusztá frázis, a melynek nincs és nem lehet értelme. Másutt művésznek. írónak, okvetlenül levelenként kell szednie a borostyánt, ha ugyan jut neki a borostyánból; de Párisban még vannak „jöttem, láttam, győztem“ diadalok s ezekből a teli sikerekből nincs kizárva az író sem, aki „csak“ könyvet ír nem szindarabot.

kis, hegyes tornyát s lassan a házak felszáló füstje is szemébe tünt s látta feltűnni a ragyogó tavaszi napot, hallotta a fúrjes pitypatyát és feltűnt neki a kék ég millió ragyogó csillagával, midőn lassan megzörgette a belülről bereteszelt házajtóját.

Mi volt ez a viszontlátás, micsoda boldogság vette közül! Hitvese, gyermekei, reszkető öreg szülei mind egy siralommal tárták fel karjaikat s ő magához ölelte valamennyit, sirt és zokogott s nem tudott más szót mondani, mint „Istenem, édes jó Istenem“.

Tehát szabad volt ismét övéi között és elmúlt egy nap, azon egy nap, melyért oly buzgón imádkozott ki a börtön falai között s a szegény Mátyás beteg lett s harmadnapra azon betegség, melytől annyit félt a börtön falai között, megragadta a szegény embert s negyednapra kint feküdt a temetőben.

De hát mégis szabadon halt meg!

(Vége).

Az a könyvtárosi siker, amely Aphroditének jutott osztályrésnyül, bizonyára Párisban sem mindennapi dolog. Az előttem lévő példány az 55-ik kiadásból való. Ekkora „record“ ott is igen kevés írónak adatott s a francia irodalomnak van akh hány ki-tünősége, aki soha sem viszi többre 2-ét 3 kiadásnál. De még ennél is nevezetesebb jelenség, Aphrodite néhány hónap alatt iskolát csinált. A nagy sikerek felburjánzó apró utáztatok már is megtermettek; s a francia könyvpiacot immár valóságos el-árasztják az antik tárgyú novellák és regé-nyek Aphrodite nyomában a Lédák, Ariad-nék és Diánék egész sora kompareált; egy egész mythológia. Egyre több a fiatal író, aki a Peirre Louis eszközeivel próbál sze-rencsét s ha sikerük jóval kissébb is, annyi bizonyos, hogy a műfajt egy időre divatos-sá tették.

Mind ez rentkivüli dolog; de az már csoda, ami következik. Ennek a francia könyvnek, igaz, hogy szűkebb, ha úgy tet-szik: legszűkebb körben, de nálunk is ki-veteles sikere volt. Eljutott oda is, ahol francia könyveket csak nagyritkán olvas-nak; az írók és művészek kis világában szinte rajongással beszélték és beszélnek róla. Nem tudok francia könyvet, melyet nálunk ennyien olvastak s ennyien meg-szerettek. Egy eleven Aphrodite sem sze-rezhetett volna egy pár hét alatt nagyobb ismeretséget s ez nálunk, a köny-gyűlölet ősi földjén, történik.

Gőzhajózás a Tiszán.

Vegyes szolgáltatban péntek kivételével.

Csongrád és Szeged között.

Csongrád	indul 5 óra 00 percz reggel,
Szentes	„ 5 óra 35 percz „
Csany	„ 6 óra 20 percz „
Mindszent*	„ 6 óra 45 percz „
Algyő*	„ 8 óra 10 percz „
Szeged	érk. 9 óra 00 percz „

Csongrád és Szolnok között.

Szeged	indul 2 óra 30 percz délután,
Algyő*	„ 3 óra 40 percz „
Mindszent*	„ 5 óra 40 percz „
Csany	„ 6 óra 10 percz este,
Szentes	„ 7 óra 10 percz „
Csongrád	érk. 7 óra 45 percz „

Szolnok és Csongrád között.

Szolnok	ind. 1 óra 30 p. d. u.
T.-Várkony	„ 2 óra 20 p. „
T.-Vezeny*	„ 2 óra 40 p. „
T.-Földvár	„ 3 óra 05 p. „
Ó- és Uj-Kécske**	„ 4 óra 10 p. „
Tizsakürt-Inoka***	„ 5 óra 00 p. „
T.Ugh	„ 5 óra 20 p. „
Csongrád	érk. 6 óra 40 p. este

Szeged és Csongrád között.

Csongrád	ind. 4 óra 15 p. reg.
T.-Ugh	„ 5 óra 45 p. „
Tizsakürt Inoka***	„ 6 óra 20 p. „
Ó- és Uj-Kécske**	„ 7 óra 10 p. „
T.-Földvár	„ 7 óra 45 p. „
T.-Vezeny*	„ 8 óra 45 p. „
T.-Várkony	„ 9 óra 05 p. „
Szolnok	érk. 10 óra 00 p. d. e.

*Ladik-állomás

**A gőzösök Uj-Kécskén kötnek ki.

***A gőzösök T.-Kürtön kötnek ki

Vasúti menetrend.

Csongrád—Félegyháza—Szeged.

Csongrádról indul	9 ó. 20 p. d. e. 1 ó. 55 p. d. u.
Félegyházára érkezik	10 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 50 p. d. u.
Félegyházáról ind.	12 ó. 19 p. d. u. 4 ó. 48 p. d. u.
Szegedre érkezik	1 ó. 47 p. d. u. 5 ó. 49 p. d. u.

Szeged—Félegyháza—Csongrád.

Szegedről indul 10 ó. 01 p. d. e. 2 ó. 31 p. d. u.
Félegyházára érkezik 11 ó. 01 p. d. e. 4 ó. 3 p. d. u.
Félegyházáról ind. 12 ó. 25 p. d. u. 5 ó. 10 p. d. u.
Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. d. u. 6 ó. 10 p. este.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 11 óra 24 p. délelőtt 4 óra 55 p. délután, 2 óra 30 p. éjjel, 5 óra 23 p. reggel.
Budapestre érkezik 1 óra 50 p. délután, 8 óra 15 p. este 5 óra 50 p. reggel és 7 óra 25 p. reggel.

Budapest—Szolnok.

Budapestről indul 8 óra 25 p. reggel 2 óra 10 p. délután, 7 óra 10 p. este és 9 óra 15 p. este.
Szolnokra érkezik 11 óra 21 p. délelőtt, 4 óra 07 p. délután 10 óra 16 p. éj. és 11 óra 12 p. éjjel.

Félegyháza—Budapest.

Félegyházáról indul 11 ó. 6 p. d. e. 4 ó. 13 p. d. u.
Budapestre érkezik 1 ó. 25 p. d. u. 8 ó. 25 p. este.

Budapest—Félegyháza.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 25 perc délután 4 óra 25 perc délután
Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután, 4 óra 47 perc délután. 7 óra 57 perc este.

Felölös szerkesztő: Eder János.

Kiadólaptalajdonos: Weisz Márk.

14251/897. p. szám.

Hirdetmény.

A szegedi kir. törvényszék köz-hírré teszi, miszerint Szabó Imre csongrádi volt kir. közjegyzőnek Kecskemétre történt áthelyezése folytán

a közjegyzői állás megüresedvén, a közjegyzői teendők további ellátásá-
val a szegedi kir. közjegyzői kamara
304/897. számn rendelvénnyel meg-
bizott Dr. Heinrich István közjegyző-
helyettes működését az áthelyezett
Szabó Imre kir. közjegyző pecsétjé-
nek használatával az **1897. évi
augusztus hó 1-ső napjával**
megkezd.

Kelt Szegeden, a kir. törvény-
széknél 1897. évi július hó 28-án.

Borosy,
jegyző.

Dr. Hodossy,
elnök.

ATTILA-PERMETEZŐGÉP.

Az „Attila“ permetező mind-
azon bajokat, melyek a szőlősgazdát
eléggé bosszantják, elhárítja és pedig
az által, hogy a szélkázánt egy csu-
varintás által a puttonyból kivethetjük,
mi által az egész szerkezet már ke-
zünkben van. Ugy a puttony, mint a
szerkezet tisztán tartható és a legeggy-
szerűbb munkás szétbontja és össze-
rakja. Soha sem pusztulhat, soha gé-
pész kezébe adni nem kell; **mindenki
maga tarthat vele.** A szórója is páratlan
jól szór, **valóságos ködöt csinál!**
Ara 18 forint.

Szigeti Sándor

Kecskemét. 52-7

Ugyanitt kitűnő

biciklik 130 forintért.

Lejobb szer-
bolák, bolhák, konyhai férgek,
moly és élősködők ellen.

ZACHERLIN

Pusztító hatása! Pusztit mindenféle
férgemet, mint semmi ms szer, azért híres és keresett az egész világon,
mint egyetlen a maga nemében.

ISMERTETŐ JELEI: 1. a lepecsételt palacz;
2. a ZACHERL név.

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor és
Bojniczer Jakab kereskedő uraknál.

9-8